ପଦ୍ୟ

M8W3D7

ଭୀମଙ୍କ ସିଂଘନାଦ ରଡ଼ି

• ସାରଳା ଦାସ

(ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦୀ)

କବି ପରିଚୟ :

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ସାହିତ୍ୟ ରଚନା କରିଥିବା ଆଦିକବି ସାରଳା ଦାସ (ସାରୋଳ / ସାରୋଳା ଦାସ) ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜା କପିଳେନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ସମକାଳ ଅର୍ଥାତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଜୀବିତ ଥିବା ଜଣାଯାଏ। ଝଙ୍କଡର ସାରୋଳ ଚଣ୍ଡୀଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରି ସେ କାବ୍ୟ ରଚନା ପାଇଁ ଅପୂର୍ବ ଶକ୍ତି ଲାଭ କରିଥିବାରୁ ନିଜକୁ ସାରୋଳ/ ସାରୋଳା ଦାସ ରୂପେ ପରିଚିତ କରାଇ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପିତୃଦତ୍ତ ନାମ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ପରିଡ଼ା ଥିବା ଜଣାଯାଏ। ସେ ମହାଭାରତ, ଚଣ୍ଡୀପୁରାଣ, ବିଚିତ୍ର ରାମାୟଣ ଭଳି ପୁରାଣମାନ ରଚନା କରି ଯଶସ୍ୱୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବାଭାସ: 'ଭୀମଙ୍କ ସିଂଘନାଦ ରଡ଼ି' ବିଷୟଟି 'ସାରଳା ମହାଭାରତ'ର 'ଗଦାପର୍ବ'ରୁ ଆସିଅଛି। ମହାଭାରତ ମହାସମରରେ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନଙ୍କୁ ହରାଇ ମହାମାନୀ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଦୁର୍ବାସାଙ୍କ ଉପଦେଶରେ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟାସ ସରୋବରରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟାସ ସରୋବରରେ ଶରଣ ନେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ତାର ଶତ୍ରୁ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଶିବ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ । ସହଦେବଙ୍କ ମୁଖରୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଏହି ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚି ଥିବାର ସୂଚନା ପାଇ ଭୀମ ଶିବଙ୍କଠାରୁ ସିଂଘନାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଦୁଇଟି ଭୟଙ୍କର ରଡ଼ି ଦେବାରୁ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଅଭୟ କ୍ରୋଡ଼ରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିବା ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବାରଣ ନ ମାନି ତାଙ୍କୁ ଠେଲି ଦେଇ 'ଯୁଦ୍ଧଂ ଦେହୀ' ଡାକରା ଦେଇ ସତୁରି ସତୁରି ଭାର ଗଦା ଧରି ମହାଦର୍ପରେ 'ବ୍ୟାସ ସରୋବର'ରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ।

ଏଠାରେ ଭୀମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିବଙ୍କଠାରୁ ସିଂଘନାଦ ପ୍ରାପ୍ତି, ତାହାର ବାଦନରେ ସୌର ମଣ୍ଡଳରେ ଭୟଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି, ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ୱନାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ବୀରୋଚିତ ସମ୍ମୁଖ ସମରକୁ ଆଗମନଆଦି ବିଷୟ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଅଛି ।

ସହଦେବ ବୋଇଲା ସ୍ୱାମି ଶୁଣିମା ଜଗନ୍ନାଥ
ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସିଂଘନାଦ ମାଗନ୍ତୁ ପବନର ସୁତ ।
ଗୋବିନ୍ଦେ ବୋଇଲେ ଯେବେ ଯେମନ୍ତ ଅଛି ଭୀମ
ବୁଦ୍ଧି ହରାଇ କିଂପେ କଲୁ ତୁ ମତିଭ୍ରମ।
ଯେବେ ବହନ ତୁ ବିଶ୍ୱନାଥଙ୍କୁ ସିଂଘନାଦ ମାଗ
ରଡ଼ିର ନାଦେ ମାନଗୋବିନ୍ଦ ବାହାର ହୋଉ ବେଗ ।
ଧ୍ୟାନେଣ ଚିନ୍ତିଲା ସେ ପାଣ୍ଡବ ସୁନ୍ଦର
ଆସନ କମ୍ପିଲା ଯେ ଦେବ ଶୂଳଧର ।

ଧ୍ୟାନେଣ ଜାଣିଲେ ସେ ଦେବ ପଶୁପତି
ଈଶ୍ୱରେ ବୋଇଲେ ଦେବୀ ଶୁଣ ଗୋ ପାର୍ବତୀ ।
ଆମ୍ଭନ୍ତ ସିଂଘନାଦ ମାଗୁଅଛି ବୀର ଭୀମା
ତୁମ୍ଭ ବିଚାରକୁ କିସ ଯୋଗାଇ ଗୋ ଉମା ।
ପାର୍ବତୀ ବୋଇଲେ ଭୀମସେନ ଆମ୍ଭ ଉପୁଗାରି
ବେଳେବେଳେ ପାଣ୍ଡବେ ଆମ୍ଭ କପିଳାସକଇଂ ଉଦ୍ଧରି
ସତ୍ୟମନା ଇଚ୍ଛି ଦେବ ଯେ ତ୍ରିପୁରାରି ।
ପାର୍ବତୀ ବୋଇଲେ ସିଂଘନାଦ ଦିଅସି ବହନ
ପାଣ୍ଡବଂକ ହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ରତିଅଛ ତ୍ରିଲୋଚନ ।
ସଂକଟ କାଳେ ତୁମ୍ଭନ୍ତ ଉଦ୍ଧାରନ୍ତି ପୁଣ
ଦିଅସି ସିଂଘନାଦ ପ୍ରସନ୍ନ ବଦନେଣ ।
ଘନ ଘନ ଆସନ କମ୍ପଇ ସଦାନନ୍ଦ
ଚିରିକୂଟିରୁ କାଢ଼ି ଦିଲେ ସେ ସିଂଘନାଦ ।
ଈଶ୍ୱରେ ବୋଇଲେ ତୁ ବହନ ହୋଇ ଯିବୁ
ତିନିଘାନ୍ତି ମାତ୍ରକ ଶବଦ ଭୀମସେନକୁ ସହିବୁ ।
ସିଂଘନାଦ ଆସନ୍ତେ ପ୍ରସର ପବନ
ଶବଦେ କମ୍ପୁଅଛି ମୃତ୍ୟୁ ଯେ ଭୁବନ ।
କାଳାନଳ ଜାଣି ବିକାଶି ସିଂଘନାଦ ଜ୍ୟୋତି
ଆଦିତ୍ୟହୁଂ ଶତେଗୁଣ ତେଜ ବିକାଶନ୍ତି ।
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା ବ୍ୟାସସରୋବର ତୀରେ
ପାଣ୍ଡବ ସୁନ୍ଦର ଭୀମ ଧଇଲା ତାହା କରେ ।
ଆରେ ଆରେ ନିସତ କିମ୍ପା ହୋଉ ମାନଗୋବିନ୍ଦ
କରେ ଧରି ପାଣ୍ଡବ ତାହା ଚୁମ୍ବିଲା ସିଂଘନାଦ ।
ଆକ୍ରେକ୍ଷିଣ ସିଂଘନାଦ ଭୀମସେନ ଗାଢ଼େ କଲେ ବାଦ୍ୟ
ମହୀମଣ୍ଡଳ କମ୍ପିଲା ପ୍ରଥମ ଶବଦ ।
ନଳିନୀ ପତ୍ରରେ ଯେହ୍ନେ ପଡ଼ନ୍ତେଣ ପାଣି
ପୃଥିବୀ ଦଲଦଲିତ କମ୍ପଇ ମେଦିନୀ ।
ସଞ୍ଜା ଛାଡ଼ିକରି ଯେ ବୁଲଇ ମନ୍ଦର
ମାନଗୋବିନ୍ଦ ନିଦ୍ରାଭାଙ୍ଗି ଉଠି ବସିଲା ଧାତିକାର ।
ପୁଣ ଆରେକ ରଡ଼ିୟେ ଦିଲା ବୀର ଭୀମ
ଛଡ଼ଲକ୍ଷ ଯୋଜନେ ଆକାଶେ କମ୍ପିଲା ବୀର ଯମ ।
ପାତାଳେ ଅନନ୍ତ ନାଗର କମ୍ପିଲାକ ଫେରୁ
ନବଦ୍ୱୀପ ସପତ ସାଗର କମ୍ପିଲା ଟଳମଳ ହୋଇଲାକ ମେରୁ ।

ଆଦିତ୍ୟ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଧ୍ରୁବମଣ୍ଡଳ ଅମର ମଣ୍ଡଳ
ଆକାଶେ ଲାଗିଲା ଉଛୁଳିଲା ସିନ୍ଧୁଜଳ ।
ରେ ରେ କାର କରି ରାଜା ଧୃତିରାଷ୍ଟି
ବଚ୍ଛସ୍ଥଳେ ମାରି ବାହାସ୍ଫୋଟ ଗର୍ଜିଣ ବେଗେ ଉଠି ।
ମହାଗହନ ନିଶ୍ୱାସ ବୁଲାଇ ବେନି ଡୋଳା
ବେନି ଭୁଜେ ଆକ୍ରୋଷି ଧଇଲେ କମଳା ।
ଆରେ ଆରେ ଦ୍ରିଯୋଧନ ଅପାର ପ୍ରତଗ୍ୟାଂ ଯେ କଲୁ ବାବୁ
ବୋଇଲୁ ଯେ ଭୀମର ସାତରଡ଼ି ସହିବୁ ।
ମାନଗୋବିନ୍ଦ ରାଜା କମଳା ଭୁଜଦଣ୍ଡ ଦିଲା ପେଲି
ଅଧର ପୁଷ୍ଟ କରି ପଳା ଯା ବୋଲି ବୋଲି ।
ମହାଲଛୀ ବୋଇଲେ ଯେ ପଳାଉ ଅଛିନି ମୁହିଂ
ତୋହୋର ଭ୍ରଛନା ବୋଲିବାକୁ ଥିଲି ତ ବାଟ ଚାହିଂ ।
ଲଛୀ ବୋଲେ ଆବର ରଡ଼ିୟେ ଯେବେ ସହିବୁ ପାମର
ୟେ ରଡ଼ି ସହିଲେ ତୁରେ ହୋଇବୁ ଅଜ୍ରାମ୍ବର ।
ୟେତେ ବୋଲି ତତକ୍ଷଣେ ଛାଡ଼ିଲେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ
କଦଳୀପତ୍ର ପ୍ରାୟେ କମ୍ପଇ ମହାତମୀ ।
ସତୁରି ସତୁରି ଭାର ଗଦା ଘେନି କରସ୍ଥଳେ
କ୍ଷେପଇ ମାନଗୋବିନ୍ଦ ଯେ ଚିତ୍ତ ଅନ୍ତରାଳେ ।

ସୂଚନା :

ସିଂଘନାଦ - ମଇଁଷି ସିଂଘରେ ନିର୍ମିତ ଏକବାଦ୍ୟ । ଶିବ ଭୈରବ ରୂପ ଧାରଣ କରି ସିଂଘନାଦ କଲେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଳୟ ହୁଏ । ପୂର୍ବେ ଅଶ୍ଳେଷା ଦୈତ୍ୟ କୈଳାସ ଉପାଡ଼ି ନେଉଥିବା ବେଳେ ଋଷ୍ୟମୁକ ପର୍ବତରେ ଥିବା ଭୀମକୁ ଶିବ ଡାକିଲେ । ଭୀମଅଶ୍ଳେଷା ଦୈତ୍ୟକୁ ମାରି କୈଳାସ ଉଦ୍ଧାର କରିବାରୁ ଶିବ ଭୀମଙ୍କୁ ବର ଯାଚିଥିଲେ । ସେହି ବରକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଭୀମ ଶିବଙ୍କଠାରୁ ଏହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ବ୍ୟାସ ସରୋବରରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ।

ବିଶ୍ୱନାଥ - ଶିବ
ମାନଗୋବିନ୍ଦ - ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ
ଶୂଳଧର - ଶିବ
ପଶୁପତି - ଶିବ
ଈଶ୍ୱର - ଶିବ
ଉମା - ପାର୍ବତୀ
ଉପୁଗାରି - ଉପକାରୀ
କପିଳାସକଇଂ - କପିଳାସକୁ

ସତ୍ୟମନା - ମନରେ ସତ୍ୟ କରିଥିବାରୁ

ତ୍ରିପୁରାରି - ଶିବ

ବ୍ରତିଅଛ - ବର୍ତ୍ତି ଅଛ / ରକ୍ଷା ପାଇଛ

ତ୍ରିଲୋଚନ - ଶିବ

ଦିଅସି - ଦିଅ

ସଦାନନ୍ଦ - ଶିବ

ଚିରିକୂଟି - ଏଠାରେ ମୁଣ୍ଡା ଅର୍ଥରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି

ତିନିଘାନ୍ତି - ତିନିଥର

ପ୍ରସର - ବହିବା

ମୃତ୍ୟୁ ଯେ ଭୁବନ - ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଭୁବନ

କାଳାନଳ - ଭୟଙ୍କର ଅଗ୍ନି

ଆଦିତ୍ୟହୁଂ - ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କଠାରୁ

ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ - ଆକାଶରେ

ବ୍ୟାସ ସରୋବର - ଓଡପା ମହାତୀର୍ଥ । ବ୍ୟାସଦେବ ଗୁପ୍ତରେ ଏଠାରେ ମହାଭାରତ ଓ ଅଷ୍ଟାଦଶ ପୁରାଣ ଆଦି ରଚନା କରୁଥିଲେ । ଦକ୍ଷଯଜ୍ଞ ନାଶପରେ ଶିବ ନିଜକୁ ଶୀତଳ କରିବାପାଇଁ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ବ୍ୟାସଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟାଘାତ ସୃଷ୍ଟି ହେବାରୁ ଶିବ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, କୌଣସି ଶରଣାଗତ ଅନନ୍ୟୋପାୟ ହୋଇ ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାପାଇଁ ଏଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ ତାର ଶତ୍ରୁ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବେଶ କରେ ତେବେ ସେ ଶତ୍ରୁ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯିବ ।

ନିସତ - ବଳହୀନ

ଚୁମ୍ବିଲା - ସିଂଘନାଦ ବଜାଇବା ପାଇଁ ଓଠରେ ଲଗାଇଲା

ଆକ୍ରେଷିଣ - ଆକର୍ଷଣ କରି, ଭିଡ଼ିଧରି

ନଳିନୀପତ୍ର - ପଦ୍ମପତ୍ର

ଦଲ୍‌ଦଲିତ - ଥରହର ହେବା

ସଞ୍ଜା - ମାପ, ଚିହ୍ନିତ ଦାଗ

ମନ୍ଦର - ପର୍ବତ ବିଶେଷ

ନିଦ୍ରାଭାଞ୍ଜି - ନିଦ୍ରା ତ୍ୟାଗ କରି

ଧାଡିକାର - ଶୀଘ୍ର

ଛଡ଼ଲକ୍ଷ - ଛଅ ଲକ୍ଷ

ଯୋଜନ - ୪ କୋଶ ବା ୮ ମାଇଲ

ଫେରୁ - ସର୍ପର ଫଣା

ନବଦ୍ୱୀପ - ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୱୀପ, ନାଗଦ୍ୱୀପ, ସୌମ୍ୟଦ୍ୱୀପ, ଗନ୍ଧର୍ବ ଦ୍ୱୀପ, ବରୁଣ ଦ୍ୱୀପ, କଶେରୁମାନଦ୍ୱୀପ, ଗଉସ୍ତିମାନ ଦ୍ୱୀପ, ତାମ୍ରପର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୀପ, କୁମାରିକାଦ୍ୱୀପ (ସ୍କନ୍ଦ ପୁରାଣ ସୂଚନା ଅନୁସାରେ)

ସପତ ସାଗର - ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ଲବଣ, ଇକ୍ଷୁ, ସୁରା, ଜଳ
ମେରୁ - ପର୍ବତ ବିଶେଷ
ଆଦିତ୍ୟ ମଣ୍ଡଳ - ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡଳ
ଭୂଅମଣ୍ଡଳ - ଭୂମି ମଣ୍ଡଳ
ଧ୍ରୁବ ମଣ୍ଡଳ - ଧ୍ରୁବତାରା ପରିଧି ଅଞ୍ଚଳ
ଅମର ମଣ୍ଡଳ - ସ୍ୱର୍ଗ ଅଞ୍ଚଳ
ଧୃତରାଷ୍ଟି - ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଅର୍ଥରେ
ବଛସ୍ଥଳେ - ବକ୍ଷସ୍ଥଳେ
ବାହାସ୍ଫୋଟ - କରତଳ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ / ବାହାପିଆ
ମହାଗହନ - ଅତି ଗମ୍ଭୀର
ବେନିଭୁଜେ - ଦୁଇ ହାତରେ
ଆକ୍ରୋଷି - ଆକର୍ଷଣ କରି, ଭିଡ଼ିକରି
କମଳା - ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପନ୍ନଗନାରାୟଣ ହେଇଥିବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଥିଲେ । ସେ ଚାଲିଲେ ପଦପାତରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପଦ୍ମ ଫୁଟୁଥିଲା ବୋଲି ସାରଳା ମହାଭାରତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।
ଦ୍ରିଯୋଧନ - ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ
ପ୍ରତଗ୍ୟାଂ - ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ଭୁଜଦଣ୍ଡ - ବାଡ଼ିପରି ହାତ
ଦିଲା - ଦେଲା
ଅଧର - ତଳ ଓଠ
ମହାଲଛୀ - ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଅଛିନି - ଅଛି
ମୁହିଂ - ମୁଁ
ଭ୍ରଛନା - ଭର୍ତ୍ସନା / ଗାଳି
ଲଛୀ - ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ପାମର - ଅଧମ
ଅଜ୍ରାମ୍ବର - ଅଜର ଅମର /ଚିରଞ୍ଜୀବୀ
ମହାତମୀ - ମହାକ୍ରୋଧୀ
ସତୁରି ସତୁରି ଭାରଗଦା - ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ଗଦାଦ୍ୱୟର ଓଜନ ସତୁରି ଭାର ଲେଖାଏଁ
କ୍ଷେପଇ - ଫୋପାଡ଼ଇ, ଡେଇଁଡେଇଁ

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ମୂଳକ :

୧. ଏକପଦରେ ପ୍ରକାଶ କର

ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପୁତ୍ର

ମରୁତଙ୍କ ପୁତ୍ର -

ପବନଙ୍କ ପୁତ୍ର -

ପଣ୍ଡୁଙ୍କ ପୁତ୍ର -

ଅଦିତିଙ୍କ ପୁତ୍ର -

କୁନ୍ତୀଙ୍କପୁତ୍ର -

୨. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ଲେଖ :

ଶୂଳଧର, ସଂକଟ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ, ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ, ନଳିନୀ, ଯମ, କମଳା, ଭର୍ତ୍ସନା

୩. ବ୍ୟାସବାକ୍ୟ ସହ ସମାସର ନାମ ଲେଖ :

ତ୍ରିଲୋଚନ, କାଳାନଳ, ନବଦ୍ୱୀପ, ସପ୍ତସାଗର, ଭୁଜଦଣ୍ଡ, ଅଜାମ୍ବର

୪. ପଠିତ କବିତା ଅବଲମ୍ବନରେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର ।

(କ) ଈଶ୍ୱରଂକୁ ସିଂଘନାଦ ମାଗନ୍ତୁ _______ ।

(ଖ) ଆସନ କଂପିଲା ଯେ ଦେବ _______ ।

(ଗ) ପାର୍ବତୀ ବୋଇଲେ ଭୀମସେନ ଆମ୍ଭ _______ ।

(ଘ) _______ ରୁ କାଢ଼ିଦିଲେ ସେ ସିଂଘନାଦ ।

(ଙ) _______ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା ବ୍ୟାସ ସରୋବର ତୀରେ ।

(ଚ) _______ ମାରି ବାହାସ୍ଫୋଟ ଗର୍ଜିଣ ବେଗେ ଉଠି ।

(ଛ) ବୋଇଲୁ ଯେ ଭୀମର _______ସହିବୁ ।

(ଜ) କଦଳୀ ପତ୍ର ପ୍ରାୟେ _______ ମହାତମୀ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୫. ସିଂଘନାଦ କ'ଣ ?

୬. ସହଦେବ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ କ'ଣ ବୋଇଲେ ?

୭. ସିଂଘନାଦ ଦେବା ପାଇଁ ପାର୍ବତୀ ଶିବଙ୍କୁ କ'ଣ କହିଲେ ?

୮. ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ହେତୁ ତ୍ରିଲୋଚନ କିଭଳି ବର୍ତ୍ତିଥିଲେ ?

୯. ସିଂଘନାଦ କିପରି ଗତି କରି ଭୀମଙ୍କ ହସ୍ତକୁ ଆସିଲା ?
୧୦. ବ୍ୟାସ ସରୋବରର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଲେଖ ।
୧୧. ପ୍ରଥମଥର ସିଂଘନାଦ ରଡ଼ିରେ ପୃଥିବୀରେ କି କି ବିଲକ୍ଷଣମାନ ଦେଖା ଦେଲା ?
୧୨.ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସିଂଘନାଦ ରଡ଼ିରେ ସୌର ଜଗତରେ କି କି ବିଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଦେଲା ?
୧୩. ନବଦ୍ୱୀପର ନାମ ଲେଖ ।
୧୪. ସପ୍ତସାଗରର ନାମ ଲେଖ ।
୧୫. ଦ୍ୱିତୀୟ ରଡ଼ିରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କିପରି ବାହାରକୁ ଆସିଲା ?
୧୬. ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ କ'ଣ କ'ଣ କହି ବାହାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାରଣ କଲେ ?
୧୭. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ କିପରି ଅବଜ୍ଞା କଲେ ?
୧୮. ଲକ୍ଷ୍ମୀ କାହିଁକି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଲେ ?
୧୯. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ଗଦାଦ୍ୱୟର ଓଜନ କେତେ କେତେ ପରିମାଣର ?

ସପ୍ରସଙ୍ଗ ସରଳାର୍ଥ :

୨୦. ସଂକଟ କାଳେ ତୁମ୍ଭନ୍ତ ଉଦ୍ଧାରନ୍ତି ପୁଣ
ଦିଅସି ସିଂଘନାଦ ପ୍ରସନ୍ନ ବଦନେଣ ।
୨୧. କାଳାନଳ ଜାଣି ବିକାଶି ସିଂଘନାଦ ଜ୍ୟୋତି
ଆଦିତ୍ୟହୁଂ ଶତେଗୁଣ ତେଜ ବିକାଶନ୍ତି ।
୨୨. ନଳିନୀ ପତ୍ରରେ ଯେହ୍ନେ ପଡ଼ନ୍ତେଣ ପାଣି
ପୃଥିବୀ ଦଳଦଳିତ କମ୍ପଇ ମେଦିନୀ ।

ଦୀର୍ଘ ଉତ୍ତରମୂଳକ:

୨୩. ଭୀମସେନ ଦୁଇବାର ସିଂଘନାଦ ରଡ଼ି କରିବା ବେଳେ କ'ଣ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା ?
୨୪. କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଭୀମଙ୍କୁ ସିଂଘନାଦ ଦେବାକୁ ସଦାଶିବ ସମ୍ମତ ହେଲେ ?
୨୫. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା କଥୋପକଥନ ନିଜ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶ କର ।

ତୁମ ପାଇଁ କାମ:

୨୬. ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସାରଳା ମହାଭାରତ 'ଗଦାପର୍ବ' ପଢ଼ ।
୨୭. ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପାଖରୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ବିଦାୟ ନେବା ଦୃଶ୍ୟ ଅଙ୍କନ କର ।

◆